

زیارت عاشورا

اول زیارت عاشوراء معروفه است که خوانده میشود از نزدیک و دور و شرح آن چنانکه شیخ ابو جعفر طوسی در مصباح ذکر فرموده چنین است روایت کرده محمد بن اسماعیل بن بزیع از صالح بن عقبه از پدرش از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که فرمود هر که زیارت کند حسین بن علی علیهم السلام را در روز دهم محرم تا آنکه نزد قبر آن حضرت گریان شود ملاقات کند خدا را در روز قیامت با ثواب دو هزار حج و دو هزار عمره و دو هزار جهاد که ثواب آنها مثل ثواب کسی باشد که حج و عمره و جهاد کند در خدمت رسول خدا صلی الله علیه و آله و ائمه طاهرين علیهم السلام راوى گفت گفتم فدائیت شوم چه ثواب است از برای کسی که بوده باشد در شهرهای دور از کربلا و ممکن نباشد او را رفتن بسوی قبر آن حضرت در مثل این روز فرمود هر گاه چنین باشد بیرون رود بسوی صحرای بالا رود بر بام بلندی در خانه خود و اشاره کند بسوی آن حضرت به سلام و جهد کند در نفرین کردن بر قاتلین آن حضرت و بعد از آن دو رکعت نماز کند و بکند این کار را در اوایل روز پیش از زوال آفتاب پس ندبه کند بر حسین علیه السلام و بگرید بر او و امر کند کسانی را که در خانه اش هستند هر گاه از ایشان تقیه نمی کند به گریستن بر آن حضرت و برپا دارد در خانه خود مصیبی به اظهار کردن جزع بر آن حضرت و تعزیت بگویند یکدیگر را به مصیبیت ایشان به حسین علیه السلام و من ضامنم برای ایشان بر خدا هر گاه بیاورند این عمل را جمیع آن ثوابها را گفتم فدای تو شوم ضامن می شوی این ثوابها را برای ایشان و کفیل می شوی این ثوابها را فرمود که بلى من ضامنم و کفیلم از برای کسی که این عمل را بجا آورد گفتم که چگونه یکدیگر را تعزیت بگویند فرمود که می گویند أَعْظَمَ اللَّهُ أَجُورَنَا بِمُصَابِنَا بِالْحُسْنَى عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ جَعَلَنَا وَ إِيَّاكُمْ مِنَ الطَّالِبِينَ بِثَارِهِ مَعَ وَلَيْهِ الْإِمَامِ الْمَهْدِيِّ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ یعنی بزرگ فرماید خداوند اجرهای ما را به مصیبیت



ما به حسین علیه السلام و قرار دهد ما و شما را از خواهند گان خون او با ولی او امام مهدی از آل محمد علیهم السلام و اگر بتوانی که بیرون نروی آن روز را در پی حاجتی چنان کن زیرا که آن روز نحسی است که برآورده نمی شود در آن حاجت مؤمن و اگر برآورده شود مبارک نخواهد بود از برای او و نخواهد دید در آن خیری و رشدی و ذخیره نکند البته هیچیک از شما برای منزلش در آن روز چیزی را پس هر که ذخیره کند در آن روز چیزی را برکت نخواهد دید در آن چیزی که ذخیره نموده و مبارک نخواهد بود از برای او در اهلش که ذخیره برای آنها نهاده پس هر گاه بجا آوردند این عمل را بنویسد حق تعالی برای ایشان ثواب هزار حج و هزار عمره و هزار جهاد که همه را با رسول خدا صلی الله علیه و آله کرده باشد و از برای او است مزد و ثواب مصیبت هر پیغمبری و رسولی و وصی و صدیق و شهیدی که مرده باشد یا کشته شده باشد از زمانی که خلق فرموده حق تعالی دنیا را تازمانی که بپای شود قیامت صالح بن عقبه و سیف بن عمیره گفتند که گفت علقمه بن محمد حضرمی که گفتم به حضرت باقر علیه السلام که تعلیم بفرما مرا دعا یی که بخوانم آن را در این روز هر گاه زیارت کنم آن جناب را از نزدیک و دعا یی که بخوانم آن را هر گاه زیارت نکنم او را از نزدیک و بخواهم اشاره کنم به سلام بسوی او از شهرهای دور و از خانه‌ام فرمود به من ای علقمه هر گاه تو بجا آوردی آن دو رکعت نماز را بعد از آنکه اشاره کنی بسوی آن حضرت به سلام پس بگو در وقت اشاره به آن حضرت بعد از گفتن تکییر این قول را یعنی زیارت آتیه را پس بدستیکه تو هر گاه گفتی این قول را بتحقیق که دعا کرده‌ای به آن چیزی که دعا می کند به آن زائران آن حضرت از ملائکه و بنویسد خداوند از برای تو صد هزار هزار درجه و بوده باشی مثل کسی که شهید شده باشد با امام حسین علیه السلام تا مشارکت کنی ایشان را در درجات ایشان و شناخته نشوی مگر در جمله شهیدانی که شهید شده‌اند با آن حضرت و نوشته شود برای تو ثواب زیارت هر پیغمبری و



رسولی و ثواب زیارت هر که زیارت کرده حسین علیه السلام را از روزی که شهید شده است سلام
خدا بر آن حضرت و بر اهل بیت‌ش می‌گویی

السلامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ

(السلامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَةَ اللَّهِ وَابْنَ خَيْرِهِ) السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَابْنَ سَيِّدِ الْوَصِّيْفَيْنَ

السلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَ نِسَاءِ الْعَالَمِيْنَ

السلامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَاللهِ وَابْنَ ثَارِهِ وَالْوِثْرَ المُؤْثِرَ

السلامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ عَلَيْكُمْ مِنِّي جَيْعَانَ سَلَامُ اللهِ أَبْدًا مَبِقِيتُ وَ
بَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ



يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَقَدْ عَظَمْتِ الرَّزِيَّةَ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتِ الْمُصِيَّةُ بِكَ (بِكُمْ) عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ أَهْلِ
الإِسْلَامِ

وَجَلَّتْ وَعَظُمَتْ مُصِيَّبَتَكَ فِي السَّمَاوَاتِ عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ

فَلَعْنَ اللَّهِ أُمَّةً أَسَسْتَ أَسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجُحْرِ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ

وَلَعْنَ اللَّهِ أُمَّةً دَفَعْتُكُمْ عَنْ مَقَامِكُمْ وَأَزَّتَكُمْ عَنْ مَرَاتِكُمُ الَّتِي رَبَّتُكُمْ اللَّهُ فِيهَا

وَلَعْنَ اللَّهِ أُمَّةً قَتَلْتُكُمْ وَلَعْنَ اللَّهِ الْمَهْدِينَ لَهُمْ بِالثَّمَكِينِ مِنْ قِتَالِكُمْ

بَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكُمْ مِنْهُمْ وَ(مِنْ) أَشْيَاعِهِمْ وَأَثْبَاعِهِمْ وَأَوْلَائِهِمْ



يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِنِّي سَلَمٌ لِنَّ سَالَكُمْ وَحَرْبٌ لِنَّ حَارَبْتُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

وَلَعْنَ اللَّهَ آلَ زِيَادٍ وَآلَ مَرْوَانَ وَلَعْنَ اللَّهَ بْنِي أُمَيَّةَ قَاطِبَةً وَلَعْنَ اللَّهَ ابْنَ مَرْجَانَةَ

وَلَعْنَ اللَّهِ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَلَعْنَ اللَّهِ شَمِراً (شَمِراً)

وَلَعْنَ اللَّهِ أُمَّةً أَسْرَاجَتْ وَأَجْمَتْ وَتَنَقَّبَتْ لِقَاتَالِكَ بِإِبْرَاهِيمَ أَنْتَ وَأَمِي

لَقَدْ عَظِمَ مُصَابِيَ إِبْرَاهِيمَ فَأَسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي أَكْرَمَ مَقَامَكَ وَأَكْرَمَنِي (بِكَ)

أَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ ثَارِكَ مَعَ إِمَامٍ مَنْصُورٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلهِ

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَجِيهًا بِالْحُسَينِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ



يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِنِّي أَتَقْرَبُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ وَإِلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

وَإِلَى فَاطِمَةَ وَإِلَى الْحَسَنِ وَإِلَيْكَ بِمُواالاتِكَ

وَبِالْبُرَاءَةِ (مِنْ قَاتِلَكَ وَنَصَبَ لَكَ الْحَرْبَ وَبِالْبُرَاءَةِ مِنْ أَسَاسِ الظُّلْمِ وَالْجُحْرِ عَلَيْكُمْ

وَأَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ) مِنْ أَسَاسِ ذَلِكَ وَبَنَى عَلَيْهِ بُنْيَانَهُ

وَجَرَى فِي ظُلْمِهِ وَجَوْرِهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَشْيَاكُمْ بِرِئَتُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكُمْ مِنْهُمْ

وَأَتَقْرَبُ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ إِلَيْكُمْ بِمُواالاتِكَمْ وَمُواالَةِ وَلِيْكُمْ

وَبِالْبُرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَالنَّاصِيَنَ لَكُمُ الْحَرْبَ وَبِالْبُرَاءَةِ مِنْ أَشْيَاكُمْ وَأَتَيَاكُمْ



إِنِّي سَلِمٌ لِمَنْ سَالَكُمْ وَحَرَبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ وَوَلِيٌّ لِمَنْ وَالْأَكْمُ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عَادَكُمْ

فَأَسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي أَكْرَمَنِي بِمَعْرِفَتِكُمْ وَمَعْرِفَةِ أُولَئِكَمْ وَرَزَقَنِي الْبَرَاءَةَ مِنْ أَعْدَائِكُمْ

أَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ وَأَنْ يُثْبِتَ لِي عِنْدَكُمْ قَدَمَ صِدْقِي فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ

وَأَسْأَلُهُ أَنْ يُلْغِنِي الْمَقَامَ الْمُحْمُودَ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ

وَأَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ ثَارِي (ثَارَكُمْ مَعَ إِمَامِ هُدَى (مَهْدِيًّ) ظَاهِرٌ نَاطِقٌ بِالْحَقِّ مِنْكُمْ

وَأَسْأَلُ اللَّهَ بِحَقِّكُمْ وَبِالشَّأنِ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَهُ أَنْ يُعْطِينِي بِمُصَابِي بِكُمْ أَفْضَلَ مَا يُعْطِي مُصَابًاً

بِمُصَبِّتِهِ



مُصِيَّةً مَا أَعْظَمَهَا وَأَعْظَمَ رَزِّيَّهَا فِي الْإِسْلَامِ وَفِي جَمِيعِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ (الْأَرْضِينَ)

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مَقَامِي هَذَا مِنْ تَنَاهُ اللَّهُ مِنْكَ صَلَواتٌ وَرَحْمَةٌ وَمَغْفِرَةٌ

اللَّهُمَّ اجْعَلْ مَحْيَايَ مَحْيَا مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَمَمَاتِي مَمَاتَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا يَوْمٌ تَبَرَّكَتِ بِهِ (فِيهِ) بُوأَمِيَّةٌ وَابْنُ آكِلَةِ الْأَكَادِ

اللَّعِينُ ابْنُ اللَّعِينِ عَلَى (السَّانِكَ) وَلِسَانِ نَبِيِّكَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلهِ)

فِي كُلِّ مَوْطِنٍ وَمَوْقِفٍ وَقَفَ فِيهِ نَبِيُّكَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلهِ)

اللَّهُمَّ الْعَنْ أَبَا سُفْيَانَ وَمُعاوِيَةَ وَيَزِيدَ بْنَ مُعاوِيَةَ عَلَيْهِمْ مِنْكَ اللَّعْنَةُ أَبَدَ الْأَبْدِينَ



وَهَذَا يَوْمٌ فَرِحَتْ بِهِ آلُ زِيَادٍ وَآلُ مَرْوَانَ بِقَتْلِهِمُ الْحُسَينَ صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْهِ (عَلَيْهِ السَّلَامُ)

اللَّهُمَّ فَضَاعَفْ عَلَيْهِمُ اللَّعْنَ مِنْكَ وَالْعَذَابَ (الْأَلِيمَ)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي مَوْقِفي هَذَا وَأَيَّامِ حَيَاةِي

بِالْبُرَاءَةِ مِنْهُمْ وَاللَّعْنَةِ عَلَيْهِمْ وَبِالْمُوَالَةِ لِنَبِيِّكَ وَآلِ نَبِيِّكَ (عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ

پس می گویی صد مرتبه

اللَّهُمَّ لَعْنَ أَوْلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآخِرَ تَابَعَ لَهُ عَلَى ذَلِكَ



اللَّهُمَّ اعْنِ الْعِصَابَةَ الَّتِي (الَّذِينَ) جَاهَدَتِ الْحُسَيْنَ وَشَaiعَتْ وَبَايَعَتْ وَتَابَعَتْ (تَaiعَتْ) عَلَى قَتْلِهِ
اللَّهُمَّ اعْنِهِمْ جَمِيعًا

پس می گویی صد مرتبه

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَعَلَى الرُّوحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ

عَلَيْكَ مِنِّي سَلَامُ اللَّهِ أَبْدَأْمَا بَقِيَتْ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ

وَلَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَتِكُمْ (لِزِيَارَتِكَ)

السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ وَعَلَى عَلِيٍّ بْنِ الْحُسَيْنِ (وَعَلَى أَوْلَادِ الْحُسَيْنِ) وَعَلَى أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ

پس می گویی



اللَّهُمَّ خُصِّ أَنْتَ أَوَّلَ ظَالِمٍ بِالْعَنِ مِنِّي وَابْدأْ بِهِ أَوَّلَأَثْمَمْ (الْعَنِ) الْثَّانِي وَالثَّالِثُ وَالرَّابِعُ

اللَّهُمَّ الْعَنْ يَزِيدَ خَامِسًا وَالْعَنْ عُبَيْدَ اللَّهِ بْنَ زِيَادٍ وَابْنَ مَرْجَانَةَ

وَعُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَشَمْرَا وَآلَ أَبِي سُفِيَّانَ وَآلَ زِيَادٍ وَآلَ مَرْوَانَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

پس به سجده می روی و می گویی

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدَ الشَّاكِرِينَ لَكَ عَلَى مُصَاحِّمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَظِيمِ رَزْيَتِي

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي شَفَاعةَ الْحُسَيْنِ يَوْمَ الْوُرُودِ



وَبَثَّ لِي قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَينِ وَأَصْحَابِ الْحُسَينِ الَّذِينَ بَذَلُوا هَبَّهُمْ دُونَ الْحُسَينِ عَلَيْهِ

السلام

علقمه گفت که فرمود حضرت باقر علیه السلام که اگر بتوانی که زیارت کنی آن حضرت را در هر روز به این زیارت در خانه خود بکن که خواهد بود برای تو جمیع این ثوابها و روایت کرده محمد بن خالد طیالسی از سیف بن عمیره که گفت بیرون رفتم با صفوان بن مهران و جمعی دیگر از اصحاب خودمان بسوی نجف بعد از خروج حضرت صادق علیه السلام از حیره به جانب مدینه پس زمانی که ما فارغ شدیم از زیارت امیر المؤمنین علیه السلام گردانید صفوان صورت خود را به جانب مشهد ابو عبد الله علیه السلام پس گفت از برای ما که زیارت کنید حسین علیه السلام را از این مکان از نزد سر مقدس امیر المؤمنین علیه السلام که از اینجا ایما و اشاره کرد به سلام بر آن حضرت جناب صادق علیه السلام و من در خدمتش بودم سیف گفت پس خواند صفوان همان زیارتی را که روایت کرده بود علقمه بن محمد حضرمی از حضرت باقر علیه السلام در روز عاشورا آنگاه دو رکعت نماز کرد نزد سر امیر المؤمنین علیه السلام و وداع گفت بعد از آن نماز امیر المؤمنین علیه السلام را و اشاره کرد به جانب قبر حسین علیه السلام به سلام در حالتی که گردانیده بود روی خود را به جانب او و وداع کرد بعد از زیارت او را و از دعاها یکی که بعد از نماز خواند این بود

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ يَا كَافِرَ كَرَبِ الْمُكَرُوبِينَ يَا غَيَّاثَ الْمُسْتَغْيَثِينَ



يَا صَرِيحَ الْمُسْتَصْرِخِينَ (و) يَا مَنْ هُوَ أَقْرَبُ إِلَيَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ

(و) يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمُرْءَ وَ قَلْبِهِ (و) يَا مَنْ هُوَ بِالنُّظَرِ الْأَعْلَى وَ بِالْأَفْقِ الْمِنِّ

(و) يَا مَنْ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى (و) يَا مَنْ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَ مَا تُحْكِي الصُّدُورُ

(و) يَا مَنْ لَا يَنْفَعُ عَلَيْهِ خَافِيَةٌ يَا مَنْ لَا شَتِّيَةُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ

(و) يَا مَنْ لَا تُغَلِّطُهُ (تُغَلِّطُهُ الْحَاجَاتُ (و) يَا مَنْ لَا يُبَرِّمُهُ إِلْحَاحُ الْمُلْحِنِينَ

يَا مُدْرِكَ كُلَّ فَوْتٍ (و) يَا جَامِعَ كُلَّ شَمْلٍ (و) يَا بَارِئَ النُّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ

يَا مَنْ هُوَ كُلَّ يَوْمٍ فِي شَأنٍ يَا قَاضِي الْحَاجَاتِ يَا مُنْفَسَ الْكُرْبَاتِ يَا مُعْطِي السُّؤَالَاتِ



یَا وَلِيَ الرَّغْبَاتِ يَا كَافِيَ الْمُهَمَّاتِ

یَا مَنْ يَكْفِی مِنْ كُلٍّ شَيْءٌ وَلَا يَكْفِی مِنْهُ شَيْءٌ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ خَاتَمَ النَّبِيِّنَ وَعَلَىٰ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَبِحَقِّ فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَبِحَقِّ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ

فَإِنِّي بِهِمْ أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ فِي مَقَامِي هَذَا وَبِهِمْ أَتَوَسَّلُ وَبِهِمْ أَشَفَّعُ إِلَيْكَ

وَبِحَقِّهِمْ أَسْأَلُكَ وَأَقْسِمُ وَأَعْزِمُ عَلَيْكَ وَبِالشَّانِ الَّذِي لَهُمْ عِنْدَكَ وَبِالْقَدْرِ الَّذِي لَهُمْ عِنْدَكَ

وَبِالَّذِي فَصَلَّمُمْ عَلَى الْعَالَمَيْنَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي جَعَلْتَهُ عِنْدَهُمْ وَبِهِ خَصَّصَمْ دُونَ الْعَالَمَيْنَ

وَبِهِ أَبْنَاهُمْ وَأَبْنَتَ فَصَلَّمُمْ مِنْ فَصْلِ الْعَالَمَيْنَ حَتَّى فَاقَ فَصَلَّمُمْ فَصْلَ الْعَالَمَيْنَ جَمِيعًا



أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُكَشِّفَ عَنِّي غَمِّيَ وَهَمِّيَ وَكَرِبَّی

وَتُكَفِّیْنِی الْمُهِمَّ مِنْ أُمُورِی وَتَقْضِیْنِی عَنِّی دَینِی

وَتُبْحِرِنِی مِنَ الْفَقْرِ وَتُبْحِرِنِی مِنَ الْفَاقَةِ وَتُغْنِیْنِی عَنِ الْمُسَالَةِ إِلَى الْخُلُوقَینَ

وَتُكَفِّیْنِی هَمَّ مِنْ أَخَافُ هَمَّهُ وَعُسْرَ مِنْ أَخَافُ عُسْرَهُ وَحُزُونَةَ مِنْ أَخَافُ حُزُونَتَهُ

وَشَرَّ مِنْ (ما) أَخَافُ شَرَّهُ وَمَكْرَ مِنْ أَخَافُ مَكْرَهُ وَبَغْيَ مِنْ أَخَافُ بَغْيَهُ

وَجَوْرَ مِنْ أَخَافُ جَوْرَهُ وَسُلْطَانَ مِنْ أَخَافُ سُلْطَانَهُ وَكَيْدَ مِنْ أَخَافُ كَيْدَهُ

وَمَقْدُرَةَ مِنْ أَخَافُ (بَلَاءَ) مَقْدُرَتَهُ عَلَيَّ وَتَرَدَّعَنِی كَيْدَ الْكَيْدِ وَمَكْرَ الْمَكْرَة



اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَنِي فَأَرِدُهُ وَمَنْ كَادَنِي فَكِنْ

وَاصْرِفْ عَنِّی كَيْدُ وَمَكْرُهُ وَبَأْسَهُ وَأَمَانَیَهُ وَامْنَعْهُ عَنِّی كَيْفَ شِئْتَ وَأَنَّی شِئْتَ

اللَّهُمَّ اشْغِلْهُ عَنِّی بِفَقْرٍ لَا تَجِبُهُ وَبِلَاءً لَا تَسْتَرُهُ وَبِفَاقَةً لَا تَسْدِدُهَا

وَبِسُقْمٍ لَا تَعَافِيهِ وَذُلًّا لَا تُعَزِّهِ وَبِمَسْكَنَةٍ لَا تَجِبُهَا

اللَّهُمَّ اضْرِبْ بِالذُّلِّ نَصْبَ عَيْنَيْهِ وَأُدْخِلْ عَلَيْهِ الْفَقْرَ فِي مَنْزِلَهِ وَالْعِلَّةَ وَالسُّقْمَ فِي بَدَنَهِ

حَتَّى تَشْغَلَهُ عَنِّی بِشُغْلٍ شَاغِلٍ لَا فَرَاغَ لَهُ وَأَنْسِهِ ذِكْرِی كَمَا أَنْسَیْتَهُ ذِكْرَكَ

وَخُذْ عَنِّی بِسَمْعِهِ وَبَصَرِهِ وَلِسَانِهِ وَيَدِهِ وَرِجْلِهِ وَقَلْبِهِ وَجَمِيعِ جَوَارِحِهِ



وَأَدْخِلْ عَلَيْهِ فِي جَمِيعِ ذَلِكَ السُّقْمَ وَلَا تَشْفِهِ حَتَّى تَجْعَلَ ذَلِكَ لَهُ شُغْلًا شَاغِلًا بِهِ عَنِّي وَعَنْ

ذِكْرِي

وَأَكْفِنِي يَا كَافِي مَا لَا يَكْفِي سِوَالٌ فَإِنَّكَ الْكَافِي لَا كَافِي سِوَالٌ وَمُفْرِجٌ لَا مُفْرِجَ سِوَالٌ

وَمُغِيْثٌ لَا مُغِيْثَ سِوَالٌ وَجَارٌ لَا جَارَ سِوَالٌ

خَابَ مَنْ كَانَ جَارُهُ سِوَالٌ وَمُغِيْثُهُ سِوَالٌ وَمَفْرَعُهُ إِلَى سِوَالٌ

وَمَهْرِبُهُ (إِلَى سِوَالٍ) وَمَلْجُؤُهُ إِلَى غَيْرِكَ (سِوَالٍ) وَمَتْجَاهُ مِنْ مَخْلُوقٍ غَيْرِكَ

فَأَنْتَ ثَقِيٌّ وَرَجَائِي وَمَفْرَعِي وَمَهْرِبِي وَمَلْجَئِي وَمَتْجَاهِي

فِيكَ أَسْتَقْبَحُ وَبِكَ أَسْتَنْجِحُ وَبِكَ أَسْتَخْرُ وَبِكَ أَتَوَسَّلُ وَأَشْفَعُ



فَأَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ وَإِلَيْكَ الْمُشْتَكَى وَأَنْتَ الْمُسْتَعَانُ

فَأَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وَأَنْ تَكْشِفَ عَنِّي غَمِّيَ وَهَمِّيَ وَكَرْبَلَى فِي مَقَامِي هَذَا

كَمَا كَشَفْتَ عَنْ نَيْلَكَ هَمَّهُ وَغَمَّهُ وَكَرْبَلَةَ وَكَفِيتَهُ هَوْلَ عَدُودَهُ

فَأُكَشِّفُ عَنِّي كَمَا كَشَفْتَ عَنْهُ وَفَرِّجْ عَنِّي كَمَا فَرَّجْتَ عَنْهُ وَأَكْفِنِي كَمَا كَفَيْتَهُ

(وَاصْرِفْ عَنِّي) هَوْلَ مَا أَخَافُ هَوْلَهُ وَمَؤْنَةَ مَا أَخَافُ مَؤْنَتَهُ

وَهُمَّ مَا أَخَافُ هَمَّهُ بِلَا مَؤْنَةَ عَلَى نَفْسِي مِنْ ذَلِكَ



وَاصْرِفْنِي بِقَضَاءِ حَوَاجِي وَكِفَايَةِ مَا أَهَمَّنِي هُمْهُ مِنْ أَمْرٍ آخَرَتِي وَدُنيَايَ

يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ (وَيَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ) عَلَيْكَ (عَلَيْكُمَا) مِنِّي سَلَامُ اللَّهِ أَبْدًا (مَا بَقِيَتْ) وَبِقِيَ اللَّيْلُ وَ
النَّهَارُ

وَلَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِكُمَا وَلَا فَرَقَ اللَّهُ يَسِيْنِي وَبَيْنَكُمَا

اللَّهُمَّ أَحِينِي حَيَاةً مُحَمَّدًا وَذُرِّيَّتِهِ وَأَمْتَنِي مَمَاتُهُمْ وَتَوَفَّنِي عَلَى مِلَّتِهِمْ

وَاحْشُرْنِي فِي زُمْرَتِهِمْ وَلَا تُفَرِّقْ يَسِيْنِي وَيَسِيْهِمْ طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبْدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَيَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَتَيْتُكُمَا زَائِرًا وَمُتَوَسِّلاً إِلَى اللَّهِ رَبِّيْ وَرَبِّكُمَا



وَمُتَوَجِّهًا إِلَيْهِ بِكُمَا وَمُسْتَشْفِعًا بِكُمَا إِلَى اللَّهِ (تَعَالَى) فِي حَاجَتِي هَذِهِ

فَأَشْفَعَاهُ إِلَيِّي فَإِنَّ لَكُمَا عِنْدَ اللَّهِ الْمَقَامَ الْحَمُودَ وَالْجَاهَ الْوِجْهَ وَالْمُنْزَلُ الرَّفِيعَ وَالْوَسِيلَةَ

إِنِّي أَنْقَلَبُ عَنْكُمَا مُمْتَنَرًا لِتَبَرِّزَ الْحَاجَةُ وَقَصَائِهَا وَنَجَاحَهَا مِنَ اللَّهِ بِشَفَاعَتِكُمَا إِلَى اللَّهِ فِي
ذَلِكَ فَلَا أَخِيبُ

وَلَا يَكُونُ مُنْقَلَبِي مُنْقَلِبًا خَائِبًا خَاسِرًا بَلْ يَكُونُ مُنْقَلَبِي مُنْقَلِبًا رَاجِحًا (رَاجِيًّا) مُفْلِحًا مُنْجِحًا مُسْتَجَابًا
بِقَضَاءِ جَمِيعِ حَوَائِجِي (الْحَوَائِجُ)

وَتَشَفَّعَاهُ إِلَيِّي اللَّهِ أَنْقَلَبْتُ عَلَى مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

مُفَوِّضًا أَمْرِي إِلَيِّي اللَّهِ مُلْحَاظَهُرِي إِلَيِّي اللَّهِ مُتَوَكِّلًا عَلَى اللَّهِ



وَأَقُولُ حَسْبِيَ اللَّهُ وَكَفَى سَمْعَ اللَّهِ لِنَ دَعَالِيَسَ لِي وَرَاءَ اللَّهِ وَوَرَاءَ كُلِّ يَا سَادَتِي مُنْتَهَى

مَا شَاءَ رَبِّيْ كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْلَمْ يُكَنْ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

أَسْتَوْدِعُكُمَا اللَّهَ وَلَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي إِلَيْكُمَا

اَصْرَفْتُ يَا سَيِّدِي يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَمَوْلَايَ وَأَنْتَ (ابن) يَا ابا عَبْدِ اللَّهِ يَا سَيِّدِي

(و) سَلَامٍ يٰ عَلَيْكُمَا مَ امْتَصِلُ مَا اتَّصَلَ اللَّيلُ وَالنَّهَارُ وَاصِلُ ذَلِكَ إِلَيْكُمَا غَيْرُ (غَيْرِ) مَحْجُوبٍ
عَنْكُمَا سَلَامٍ يٰ اَنْ شَاءَ اللَّهُ

وَأَسْأَلُهُ بِحَقِّكُمَا اَنْ يَشَاءَ ذَلِكَ وَيَفْعَلُ فَإِنَّهُ حَمِيدٌ مَحِيدٌ



انْقَلَبْتُ يَا سَيِّدَنَا عَنْ كَمَا تَائِبًا حَامِدًا لِللهِ شَاكِرًا رَاجِيًا لِلإِجَابَةِ غَيْرَ آسِسٍ وَلَا قَانِطٍ

آئِيًا عَائِدًا رَاجِعًا إِلَى زِيَارَتِكُمَا غَيْرَ رَاغِبٍ عَنْ كَمَا وَلَامِنْ (عَنْ) زِيَارَتِكُمَا

بَلْ رَاجِعٌ عَائِدٌ إِنْ شَاءَ اللهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ

يَا سَادَتِي رَغِبْتُ إِلَيْكُمَا وَإِلَى زِيَارَتِكُمَا بَعْدًا زَهَدِ فِي كَمَا وَفِي زِيَارَتِكُمَا أَهْلُ الدُّنْيَا

فَلَا خَيَّنَيَ اللَّهُ مَا (مِمَّا) رَجُوتُ وَمَا أَمَلْتُ فِي زِيَارَتِكُمَا إِنَّهُ قَرِيبٌ مُحِبٌ

سیف بن عمیره گوید که سؤال کردم از صفوان و گفتمن که علقمه بن محمد این دعا را برای ما از حضرت باقر علیه السلام روایت نکرد بلکه همان زیارت را حدیث کرد صفوان گفت که وارد شدم با سید خودم حضرت صادق علیه السلام به این مکان پس بجا آورد مثل آنچه را که ما بجا آوردیم در زیارت و دعا کرد به این دعا هنگام وداع بعد از اینکه دو رکعت نماز گزاشت چنانچه ما نماز گزاشیم و وداع کرد چنانچه ما وداع کردیم پس صفوان گفت که حضرت صادق علیه السلام به من فرمود که



مواظب باش این زیارت را و بخوان این دعا را و زیارت کن به آن پس بدرستیکه من ضامنم بر خدا
برای هر که زیارت کند به این زیارت و دعا کند به این دعا از نزدیک یا دور اینکه زیارتش مقبول
شود و سعیش مشکور و سلامش به آن حضرت برسد و محجوب نماند و حاجت او قضا شود از
جانب خدای تعالیٰ به هر مرتبه که خواهد برسد و او را نویسید برنگرداند ای صفوان یافتم این زیارت را
به این ضمان از پدرم و پدرم از پدرش علی بن الحسین علیهم السلام به همین ضمان و او از حسین
علیه السلام به همین ضمان و حسین علیه السلام از برادرش حسن علیه السلام به همین ضمان و حسن
از پدرش امیر المؤمنین علیه السلام با همین ضمان و امیر المؤمنین علیه السلام از رسول خدا صلی الله
علیه و آله با همین ضمان و رسول خدا صلی الله علیه و آله از جبرئیل با همین ضمان و جبرئیل از
خدای تعالیٰ با همین ضمان و به تحقیق که خداوند عز و جل قسم خورده به ذات مقدس خود که هر
که زیارت کند حسین علیه السلام را به این زیارت از نزدیک یا دور و دعا کند به این دعا قبول
می‌کنم از او زیارت او را و می‌پذیرم از او خواهش او را به هر قدر که باشد و می‌دهم مستلتش را پس
بازنگردد از حضرت من با ناامیدی و خسار و بازش گردانم با چشم روشن به برآوردن حاجت و فوز
به جنت و آزادی از دوزخ و قبول کنم شفاعت او را در حق هر کس که شفاعت کند حضرت فرماید
جز دشمن ما اهل بیت که در حق او قبول نشود قسم خورده حق تعالیٰ به این بر ذات اقدسش و گواه
گرفته ما را بر آنچه که گواهی دادند به آن ملائکه ملکوت او پس جبرئیل گفت یا رسول الله خدا
فرستاده مرا به سوی تو به جهت سرور و بشارت تو و شادی و بشارت علی و فاطمه و حسن و حسین و
امامان از اولاد تو علیهم السلام تا روز قیامت پس مستمر و پاینده باد مسرت تو و مسرت علی و فاطمه
و حسن و حسین و امامان علیهم السلام و شیعه شما تا روز رستخیز پس صفوان گفت که حضرت
صادق علیه السلام با من فرمود ای صفوان هر گاه روی داد از برای تو به سوی خدای عز و جل
حاجتی پس زیارت کن به این زیارت از هر مکانی که بوده باشی و بخوان این دعا را و بخواه از



پروردگار خود حاجت را که برآورده شود از خدا و خدا خلاف نخواهد فرمود و عده خود را بر رسول خود به جود و امتنان خویش و الحمد لله مؤلف گوید که در نجم ثاقب در ذیل حکایت تشرف جناب حاج سید احمد رشتی به ملاقات امام عصر ارواحنا فداه در سفر حج و فرمایش آن حضرت به او که چرا شما عاشورا نمی‌خوانید عاشورا عاشورا و آن حکایت را ما إن شاء الله بعد از زیارت جامعه کبیره نقل خواهیم کرد شیخ ما ثقہ الاسلام نوری رحمة الله فرموده اما زیارت عاشورا پس در فضل و مقام آن بس که از سنخ سایر زیارات نیست که به ظاهر از انشای و املای معصومی باشد هر چند که از قلوب مطهره ایشان چیزی جز آنچه از عالم بالا به آنجا رسید ییرون نیاید بلکه از سنخ احادیث قدسیه است که به همین ترتیب از زیارت و لعن و سلام و دعا از حضرت احادیث جلت عظمته به جبرئیل امین و از او به خاتم النبیین صلی الله علیه و آلہ رسیده و به حسب تجربه مداومت به آن در چهل روز یا کمتر در قضای حاجات و نیل مقاصد و دفع اعادی بی‌نظیر و لکن احسن فواید آن که از مواظبت آن به دست آمده فایده‌ای است که در کتاب دار السلام ذکر کردم و اجمال آن آنکه ثقہ صالح متقدی حاج ملا حسن یزدی که از نیکان مجاورین نجف اشرف است و پیوسته مشغول عبادت و زیارت نقل کرد از ثقہ امین حاج محمد علی یزدی که مرد فاضل صالحی بود در یزد که دائمًا مشغول اصلاح امر آخرت خود بود و شبها در مقبره خارج یزد که در آن جماعتی از صلحاء مدفونند و معروف است به مزار به سر می‌برد و او را همسایه‌ای بود که در کودکی با هم بزرگ شده و در نزد یک معلم می‌رفتند تا آنکه بزرگ شد و شغل عشاری پیش گرفت تا آنکه مرد و در همان مقبره نزدیک محلی که آن مرد صالح بیتوه می‌کرد دفن کردند پس او را در خواب دید پس از گذشتن کمتر از ماهی که در هیئت نیکویی است پس به نزد او رفت و گفت من می‌دانم مبدأ و منتهای کار تو و ظاهر و باطن ترا و نبودی از آنها که احتمال رود نیکی در باطن ایشان و شغل تو مقتضی نبود جز عذاب را پس به کدام عمل به این مقام رسیدی گفت چنان است که گفتی و من در



ashd-e azadab boudam az rooz-e vafat ta diyroz ke zohreh astad-e ashraf-e hadad fowt shd va dar-e in makan avr ra
dفن کردن و اشاره کرد به موضعی که قریب صد ذرع از او دور بود و در شب وفات او حضرت ابی
عبد الله الحسین علیه السلام سه مرتبه او را زیارت کرد و در مرتبه سوم امر فرمود به رفع عذاب از این
مقبره پس حالت ما نیکو شد و در سعه و نعمت افتادیم پس از خواب متahiranه بیدار شد و حداد را
نمی‌شناخت و محله او را نمی‌دانست پس در بازار حدادان از او تفحص کرد و او را پیدا نمود از او
پرسید برای تو زوجه‌ای بود گفت آری دیروز وفات کرد و او را در فلان مکان و همان موضع را اسم
برد دفن کردم گفت او به زیارت ابی عبد الله علیه السلام رفته بود گفت نه گفت ذکر مصایب او
می‌کرد گفت نه گفت مجلس تعزیه‌داری داشت گفت نه آنگاه پرسید چه می‌جویی خواب را نقل
کرد گفت آن زن مواظبت داشت به زیارت عاشورا